

**Sud Bosne i Hercegovine
Суд Босне и Херцеговине**

Broj: S1 3 U 042307 22 U
Sarajevo, 02.04.2024. godine

Sud Bosne i Hercegovine u Sarajevu, u vijeću za upravne sporove sastavljenom od sudija: Maide Bikić, kao predsjednika vijeća, Samre Akova i Jadranke Brenjo, kao članova vijeća, uz sudjelovanje zapisničara Slađane Anđelić, u upravnom sporu tužitelja HBRD Hoteli Ilidža d.d. Sarajevo, ul. Hrasnička cesta br. 14, Sarajevo, protiv rješenja broj: JN2-01-07-1-3635-7/21 od 19.01.2022. godine, tuženog Ureda za razmatranje žalbi BiH, u upravnoj stvari javnih nabavki, na nejavnoj sjednici održanoj dana 02.04.2024. godine, donio je

P R E S U D U

Tužba se odbija.

O b r a z l o ž e n j e

Osporenim rješenjem tuženog, odbijena je kao neosnovana žalba tužitelja izjavljena na odluku o izboru najpovoljnijeg ponuđača broj: 05-16-4-3501-61/21 od 14.12.2021. godine, ugovornog organa Visoko sudsko i tužilačko vijeće BiH, u postupku javne nabavke hotelskih usluga za potrebe VSTV-a i odbijen je zahtjev za povrat naknade za pokretanje žalbenog postupka, kao i ostali troškovi.

Tužitelj je blagovremeno podnio tužbu kojom pokreće upravni spor, zbog povrede odredaba Zakona o upravnom postupku, pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog prava. U tužbi navodi da je tuženi povrijedio odredbu člana 207. stav 2. Zakona o upravnom postupku, jer je u osporenom rješenju izostala ocjena žalbenih navoda tužitelja. Prigovara se da je tuženi zamijenio svoje obrazloženje izjašnjenjem ugovornog organa. Tužitelj prigovara da tuženi nije imao u vidu da je ugovorni organ od njega zahtijevao pojašnjenje neprirodno niske cijene, a kasnije to isto nije zahtijevao i od izabranog ponuđača, kao i da nije imao u vidu da je u postupku javnih nabavki učestvovao pored izabranog i ponuđač koji ima istu vlasničku strukturu i koji je za iste ponuđene hotele, ponudio veću cijenu, pa je, po mišljenju žalitelja, zbog toga ugovorni organ morao zahtijevati pojašnjenje od izabranog ponuđača. Tužbom se prigovara i da zaključci tuženog u pogledu obaveznosti kapaciteta smještaja, nisu pravilni, kao i da nije adekvatno obrazložen žalbeni navod (ne)vjerodostojnosti potpisa na stranicama dokumentacije izabranog ponuđača. Tužitelj smatra da izabrani ponuđač nije dostavio korigovanu cijenu u popunjenoj tabeli, čime je tužitelj onemogućen na ispravan način izvršiti uvid u dokumentaciju, a čime je, kako se to u

tužbi navodi, prekršeno načelo transparentnosti. Konačno tužitelj predlaže da se tužba uvaži, osporeno rješenje poništi i predmet vrati prvostepenom organu na ponovni postupak.

U odgovoru na tužbu tuženi Ured za razmatranje žalbi BiH, Filijala Mostar i ugovorni organ, su predložili da se tužba odbije kao neosnovana.

Sud je ispitao pravilnost i zakonitost osporenog rješenja u granicama propisanim odredbom člana 35. Zakona o upravnim sporovima BiH¹ (u daljem tekstu: ZUS), pa je odlučio kao u izreci ove presude iz sljedećih razloga:

Iz stanja spisa i obrazloženja osporenog rješenja proizlazi da je ugovorni organ Visoko sudsko i tužilačko vijeće BiH, objavio poziv za učešće u postupku javnih nabavki hotelskih usluga za potrebe VSTV-a (Obavještenje o nabavci i ispravka obavještenja objavljeni u dnevnim novinama i na web stranici ugovornog organa dana 13.10., odnosno 28.10.2021. godine). Nakon zaprimljene četiri ponude, od kojih su tri ocijenjene kao prihvatljive, sa tri ponuđača su obavljena dva kruga pregovora (22.11. i 02.12.2021. god.) i na preporuku Komisije za javne nabavke, ugovorni organ je donio odluku o izboru najpovoljnijeg ponuđača broj: 05-16-4-3501-61/21 od 14.12.2021. godine, prema kojoj se ugovor o nabavci hotelskih usluga za potrebe VSTV-a dodjeljuje Mrkulić – Company d.o.o. Sarajevo. Odlučujući o žalbi tužitelja (jedan od učesnika s kojim su obavljani pregovori), tuženi nalazi da su žalbeni navodi i prigovori neosnovani, te da je odluka ugovornog organa o izboru najpovoljnijeg ponuđača, pravilna i na zakonu zasnovana, pa je primjenom člana 104. i 111. st. 1. tačka c) Zakona o javnim nabavkama i člana 228. stav 1. Zakona o upravnom postupku, žalbu odbio kao neosnovanu.

Ovo sudsko vijeće prihvata, kao pravilne, razloge osporenog rješenja u cjelosti, jer nisu dovedeni u pitanje navodima tužbe, a iz stanja spisa proizilazi da je postupak javnih nabavki, vođen i okončan u skladu sa relevantnim odredbama Zakona o javnim nabavkama² (u daljem tekstu: ZJN). Tuženi je u osporenom rješenju pravilno utvrdio činjenično stanje, ocijenio sve žalbene prigovore tužitelja i izveo pravilan zaključak da je u konkretnom slučaju, izbor najpovoljnijeg ponuđača zasnovan na relevantnim odredbama ZJN. Za svoju odluku tuženi je dao potpune i jasne razloge, koje, kao pravilne, u cjelosti prihvata i ovaj sud, stoga nije osnovan prigovor tužbe da je tuženi povrijedio odredbu člana 207. stav 2. Zakona o upravnom postupku.

Iz stanja spisa proizilazi da je ugovorni organ VSTV BiH, proveo postupak javne nabavke u skladu sa članom 8. ZJN (ugovori na čiju dodjelu se primjenjuje poseban režim) i Pravilnikom o postupku dodjele ugovora o uslugama iz Aneksa II, dio B ZJN, tako što je nakon upućenog poziva ponuđačima i prijema četiri ponude, Komisija za javne nabavke izvršila pregled i ocjenu ponuda, te nakon što je jedna ponuda zbog neispunjavanja uslova za kvalifikaciju isključena i nakon što je po zahtjevu Komisije, ponuđač HBRD Hoteli Ilidža (tužitelj) dostavio prihvatljivo obrazloženje neprirodno niske ponudene cijene (više od 20% niža od drugorangiranog Mrkulić Company), održala dva kruga pregovora sa ponuđačima HBRD Hoteli Ilidža d.d. Sarajevo, Tremalna rivijera Ilidža d.o.o. Sarajevo i Mrkulić Company d.o.o. Sarajevo. Inicijalna ponudena cijena usluga tužitelja je glasila na iznos od 7.130,20 KM (bez PDV-a), odnosno 8.342,33 KM sa popustom i PDV-om, dok je ponuda Mrkulić Company glasila na iznos od 10.226,50 KM (bez PDV-a), odnosno 11.965,00 KM sa popustom i PDV-om (Zapisnik sa otvaranja od 04.11.2021.). U prvom krugu pregovora od

¹ „Službeni glasnik BiH“ broj: 19/02 do 74/10

² „Službeni glasnik BiH“, broj 39/14

22.11.2021. godine, Komisija ugovornog organa je sve ponuđače upoznala sa mogućnošću da ponuđene cijene prilagode tržišnim prilikama, kao i o načinima na koje mogu sniziti ponuđene cijene.

Tačno je da je ugovorni organ od tužitelja, nakon prijema ponuda zatražio pojašnjenje neprirodno niske cijene, koja je u tom momentu bila niža za više od 20 % od ponude drugorangiranog ponuđača, međutim, tužitelj gubi iz vida da je ugovorni organ prihvatio njegovo obrazloženje i s njim nastavio pregovore. Tuženi u osporenom rješenju pravilno nalazi da ugovorni organ u nastavku pregovora, odnosno nakon ponuda datih u drugom krugu, nije ocijenio da je ponuđena cijena Mrkulić Company bila neprirodno niska, shodno čemu temeljem odredbe člana 66. ZJN, nije niti bio u obavezi da zahtijeva pismeno pojašnjenje. Ovo naročito jer je tuženi imao u vidu da je cijena izabranog ponuđača niža od ponude tužitelja za 15,615%. Okolnost da je u prvom krugu pregovora predstavnik Mrkulić Company, naveo da ostavlja prostor za određenu korekciju u cijeni, pa u drugom krugu korigovao cijenu usluge sale za 95%, istovremeno povećavajući cijenu smještaja za 15%, ničim ne ukazuje na povredu aktivne i pravične konkurencije, niti utiče na pravilnost odluke o izboru najpovoljnijeg ponuđača, jer je ugovorni organ u tehničkoj specifikaciji predvidio mogućnost snižavanja cijena. Slijedom toga, neosnovani su navodi tužbe o povredi načela transparentnosti i aktivne konkurencije, kao i o arbitrarnoj primjeni odredbe člana 66. ZJN.

Tuženi pravilno nalazi neosnovanim i žalbeni navod, ponovljen u tužbi, da je ponuđač bio dužan osigurati dokaze da može osigurati odgovarajuću salu u drugom hotelu u krugu od 2 km. Naime, tuženi je pravilno utvrdio činjenicu da je ugovorni organ predvidio mogućnost da se osigura sala u drugom hotelu u slučaju da predviđeni hotel ne posjeduje istu. Iz toga slijedi da stav ponuđača o obaveznosti pružanja dokaza ne može biti mjerodavan za ocjenu ispunjenosti uslova ponude, jer su uslovi postavljeni isključivo tehničkom specifikacijom ugovornog organa, na koju nije bilo prigovora, kako to ispravno zaključuje i tuženi. Isto vrijedi i za kapacitet ili broj soba, koji, kao uslovi, tehničkom specifikacijom nisu zahtijevani, niti je moguće rokove obezbjeđenja hotelskih usluga iz tačke 2.1. Poziva, podtačka 1. paragraf 3), poistovjećivati sa smještajnim kapacitetima pojedinačno ponuđenog hotela.

Suprotno navodima iz tužbe, tuženi je cijenio žalbene navode u pogledu načina korekcije cijene, pravilno zaključujući da korekcija izvršena u određenom procentu ne utiče na troškove boravišne takse i osiguranje, koji će se prilikom fakturisanja svakako izdvojiti iz ponuđene cijene, bez obzira na njen nominalni iznos i na iste se neće obračunati PDV, što je precizirano Pozivom za dostavljanje ponuda i Nacrtom ugovora. Osim toga, korekcija cijena u drugom krugu pregovora je izvršena u nominalnom iznosu po pojedinim stavkama i iste su usmeno saopštene i unesene u Zapisnik od 02.12.2021. godine i Izvještaj o obavljenim pregovorima, na isti način za sve ponuđače, a ugovorni organ tenderskom dokumentacijom, nije predvidio dostavljanje konačne ponude u formi korigovane tabele. Zbog toga se neosnovano u tužbi ističe da se ugovorni organ prilikom odabira ponuđača, nije rukovodio načelom transparentnosti.

Tenderskom dokumentacijom, ugovorni organ nije predvidio parafiranje stranica, a kako to ni ZJN ne predviđa, to okolnost da je zakonski zastupnik izabranog ponuđača to učinio, ne utiče na valjanost ponude, jer je on nesporno potpisao sve potrebne dokumente punim potpisom. Osim toga tuženi pravilno zaključuje da tužitelj, naročito bez konkretnih dokaza, nije uspio osporiti valjanost navedene ponude, niti dokazuje da je ista podnesena od strane neovlaštene osobe.

U skladu s naprijed navedenim i s obzirom da su u osporenom rješenju sadržani valjani razlozi, koje u cjelosti uvažava i sud, te s obzirom da se osporeno rješenje temelji na pravilno utvrđenom činjeničnom stanju, pravilnoj primjeni pravila postupka, koji je prethodio donošenju pobijanog konačnog upravnog akta i pravilnoj primjeni materijalnog prava, to je tužba tužitelja neosnovana, pa je u smislu odredbe člana 37. stav 1. i 2. ZUS, odlučeno kao u izreci ove presude.

ZAPISNIČAR
Sladana Anđelić

PREDSJEDNIK VIJEĆA
SUDIJA

Maida Bikić

